

Armsad õde ja vennad Kristuses!

Me paneme tähele Jumala Sõna Johannesse Evangeeliumi 14 peatükist.

Meie Issanda Jeesus Kristus ütleb: „Ma palun Isa ja Ta annab teile teise Lohutaja, et Tema oleks teiega igavesti: Tõe Vaimu, keda maailm ei saa võtta vastu, sest ta ei näe Teda ega tunne Teda ära. Teie tunnete Tema ära, sest Ta jääb teie juurde ja on teie sees.“ (Jh 14:16-17)

Issand pühitse meie oma tões, sest Sinu sõna on tõde. Aamen.

Suur tänu kutse eest ELY konvrentsile, et mul on olnud võimalus arutada misjoniteemade üle paneeldiskusioonis ning nüüd jagada teiega Jumala Sõna. Toon Teile tervitused meie peapiiskopilt Urmas Viilmalt ja kogu Eesti Evangeelselt Luterlikult Kirikult. Tänan Teid koostöö eest, mis meie vahel on olnud pikki aastaid ning mis on Jumala armu ja abiga jätkumas. Õnnistagu Issanda teie misjoni organisatsiooni ja teie ülesannete täitmist kogu maalimas! Palugem tänasel õhtul seda lihtsat, aga väga sügavat palvet: „Tule Püha Vaim“ ning olgem kindlad, kui Tema on meiega siis me elame kristlikult ja anname head tunnistus Jumala armust kõikjal, kuhu Issand meid juhib.

Tahan järgnevas puudutada lühidalt kolme teemat. Esiteks, Püha Vaimu lähtumine. Teiseks, kes on Püha Vaim ja kolmandaks, elu Pühas Vaimus.

Teoloogid on läbi aastasadade arutlenud Püha Vaimu lähtumise üle. Need arutlused on toonud ühiseid seisukohti, aga samuti on toonud välja erinevaid arusaamu Püha Vaimu lähtumise osas. Ühine on see, et Püha Vaimu lähtumisega on seotud nii Isa kui Poeg. Erinev aga on see, et kas Püha Vaim lähtub ainult Isast või lähtub Ta ka Pojast. On ka vahendav seisukoht, et Püha Vaimu saadab Isa Poja kaudu – Poja palve peale. See seisukoht tundub olema just see, mida me täna kuulsime, kui Jeesus ütleb, et „Ma palun Isa ja Ta annab teile teise Lohutaja, et Tema oleks teiega igavesti.“ Peame aga tunnistama, et Püha Vaimu lähtumine, nagu ka kogu asustatud Kolmainus, jääb meile alati saladuseks. On öeldud, et Jumala saladused pole selgitamiseks, vaid austamiseks.

Edasi, kes on Püha Vaim? Tema kohta on Piiblis palju nimesid, et tänases tekstis tulevad selgelt esile kaks Püha Vaimu väga olulist nime – Lohutaja ja Tõe Vaim.

Tõesti, kogu maailm ja eriti kirik vajab igal ajal Issanda püha Lohutust ja Tõde. Palugem, et ka täna õhtul siin kirikus, aga kõigil meie aegadel, võiksime saada osa jumalikust lohutusest ja jumalikust tõest.

Armsad Sõbrad, lohutust vajab inimene siis kui ta on kurb ja leinab. See on peamiselt siis, kui tunnistame maise elu kaduvust ja mõni kallis inimene lahkub meie keskelt. Ent leina põhjusi võib olla veel teisigi – abielu purunemine, töö kaotamine, täitumata unistused ja ilmselt veel palju muudki. Nendel hetkedel me leiname ja vajame toetust. Martin Lutheril on oluline õpetus „vennalikust lohutusest“, mida saame vastastikku õdede ja vendadena Issanda nimel üksteisele pakkuda. Ent kõik see on võimalik ainult tänu sellele, et meil on Lohutaja Püha Vaim. Jumala suurest armust elab Tema meie sees, ja sel põhjusel saame üksteisele ka Tema lohutust pakkuda. Kui inimlikul lohutusel on oma piirid ning alati ei ole see ka veenev, siis Püha Vaimu lohutust on midagi kindlat, rõõmustavat ja lootusega täitvat. Vahel on nõnda, et võtame selle lohutuse vastu ja sellest piisab alaliseks, kui üldiselt on nõnda, et me peame seda lohutust ikka uuesti ja uuesti vastu võtma. Nii nagu meie üle tuleb tihti raskusi ja kannatusi, sama tihti tuleb meile vastu võtta ka Püha Vaimu lohutust ja julgustust. (2 Kr 1:5)

Kallis Püha Vaim on Tõe Vaim. Me vajame Tõde tervikuna. Me ei ela ainult Tõe killukestest, vaid me vajame kogu Tõde, täiuslikku ja tervlikku Tõde. Luterlikus Kirikus on see täiuslik tõde leitav Jumala nõudva Käsu ja andestustoova Evangeeliumi koostoimes. Nii meie ise kui tänapäeva ühiskond vajab mõlemat. Me vajame meeldetuletust Jumala tahtest, mis paneb meie alati kartma ja kohkuma, sest me iialgi ei küüni selleni. Veelgi enam me vajame seda imelist sõnumit Jeesuse Kristuse ristist, kus kõik meie patud on andestatud ning meile on toodud igavene elu. Ei ole tähtis, kas kõigepealt tuleb käsk ja siis Evangeelium, või vastupidi, või tulevad nad hoopis korraga, oluline on tulemas, et me oleksime juhitud Kristuse andeksandva armastuse ja me saaksime sellest osa. Kuigi see arm uuendab meie elu igal päeval, ei saa me õndsaks oma elu tõttu vaid ikkagi Jumala seletamatu armu tõttu Jeesuses Kristuses. Just misjonitöö kontekstis on meie isiklik armu kogemus otsustava tähendusega – kui me oleme saanud armu ja saame seda jätkuvalt igal päeval, siis teeb see meist rõõmsad Issanda kuulutajad ja

tunnistajad. Kindlasti ka kannatlikud kuulutajad ja tunnistajad, kui me mõtleme Issanda suurele kannatlikkusele meie enda elus.

Ja viimaks paar sõna meie elu kohta Püha Vaimus. Meile antakse siis kolm imelist töötust. Esmalt see, et me tunneme Tema ära. Siis see, et Ta jääb meie juurde igavesti ning siis see, et Ta elab meie sees.

Armsad õed ja vennad, need on väga suured ja lohutavad töötused. Esmalt kinnitatakse meile, et me tunneme Püha Vaimu ära. Selle aluseks on muidugi see, et Tema on meid enne ära tundnud. Hea Karjane Jeesus Kristus ütleb: „Mina olen Hea Karjane. Minu lambad kuulevad minu häält ja mina tunnen neid ja nad järgnevad mulle ning ma annan neile igavese elu.“ (Jh 10:11a, 27-28a) Nagu eelöeldud, me tunneme Jumala, Jeesuse Kristuse ja Püha Vaimu ära vaistlikult ära sellest rõõmust, rahust ja lootusest, mida Püha Kolmainu Jumal meile annab. Ma kogeme neid Püha Vaimu ande, millest apostel kirjutab Galaatia kogudusele – armastuse, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, headus, ustavus, tasadus, enesevalitsus. (Gl 5:22.23)

Ääretult suureks lohutuseks on kindel teadmine, et Püha Vaim ei jäta meid kunagi maha. Meil võivad tulla ajad, kus saatan kiusab meid, et Püha Vaim on meist lahkunud. Peamiselt teeb ta seda süüdistamise kaudu ning kui meil on tundlik südametunnistus, siis võib see juhtida meie tõstesse hingelistesse raskustesse. Ja ometi on Jumal suurem kui meie süda. Jumal ei lahku meist mitte kunagi ja keegi ei saa meid lahutada Tema armastuses nii nagu tunnistab taas püha apostel – „Ma olen veendunud, et ei surm ega elu, inglid ega peainglid, ei praegused ega tulevased, ei väed, ei kõrgus, ei sügavus ega mis tahes muu loodu suuda meid lahutada Jumala armastusest, mis on Kristuses Jeesuses, meie Issandas.“ (Rm 8: 38.39)

Ja seesama armastus, Jumala Vaim elab meie sees. Ta ei elu kuidagi umbmääraselt meie ümber, vaid justnimelt meie sees. Ta on tulnud meie sisse elame Pühas Ristimises, igal korral kui kuuleme Jumala Sõna ja oleme Pühal Armulaul, kinnitatakse meie sees Püha Vaim. Kui laulame, palvetame, oleme osaduses, pühitseme jumalateenistust, siis alati on kohal Jumala Püha Vaim ning see Vaim tuleb ja täidab meid kõigi oma heade andidega. Sedagi on sõnadesse raske panna, kui see oleme seda paljudel kordadel kogunud, kuidas imeline rahu ja rõõmu tuleb

meisse ning me võime olla usus kindlad, et seda kogemust tahab Jumal meile anda täna ja ka edaspidi.

Armsad õed ja vennad Kristuses. Palugem täna Nelipühi laupäeval, et Püha Vaimu tuleks meie kõikide peale ja sisse ja täideks meid taevaliku lohutuse ja tõega. Palugem, et Jumala Püha Vaimu uuendaks kiriku näo kõikjal maailmas. Palugem, et meid täidetakse meie Jumala armastusega, et meie elu ei oleks muud kui armastus. Vaid armastus saab tunnistada Armastusest. Selleks jäägu Jumala Isa armastus, Jeesuse Kristuse armu ja Püha Vaimu osadus alati meiega. Aamen.